

CABRERA DE MAR

Dia 18 d'octubre a les 12'00 h.

A la Plaça Nova

SARDANES

Cobla Ciutat de Cornellà

Patrocina: Ajuntament de Cabrera de Mar
Organitza: Agrupació Sardanista i cultural
de Cabrera de Mar

Cabrera de Mar

Dia 18 d'octubre a les 12'00 h.

A la Plaça Nova

Sardanes

AMB LA COBLA

CIUTAT DE CORNELLÀ

PROGRAMA

Petita	M. S. I Puigferrer
Vora el niu	Enric Sans
Alegre Neus	Lluís Cotxo
Sempre amb nosaltres	Lluís Alcalà
Mataró sardanista	Carles Santiago
Lluisa	Agapit Torrent
Portal de la mediterrània	Joan Làzaro
Pal de paller	Ricard Viladesau
Llavaneres	Francesc Mas i Ros

Mes informació a la nostra web, www.sardanistes.cat

LA SARDANA

La musica por ser l'esperit, l'anima, l'essència d'un poble, en cada sardana, hi ha un fragment de la vida del país, un tros del tarannà de la gent, una mica de la nostra personalitat. Moltes sardanes tenen una història, una llegenda, una anècdota...

N'hi ha de ben curioses i interessants, de simpàtiques, de tristes, de transcendents... de tota mena.

Be es cert que algunes d'aquestes històries són amplament conegudes per molta gent, però nogensmenys creiem que potser moltes no ho són, almenys per la gran majoria.

De totes maneres siguem senzills i humils i tinguem en compte que la sardana no és el melic del món, ni de la música, ni de la dansa. És la nostra genuïna representació musical, amb uns valors realment molt importants, però el quefer és reduït, som en un país petit i el món té més de cinc mil milions d'habitants. Nosaltres som, segons la famosa frase, 6 milions, estem envoltats d'altres cultures importants i fortes, la nostra manera de ser, com és normal, és diferent de altres ètnies, i àdhuc i des del punt de vista musical no em tingut ni un Mozart, ni un Schubert...

Sincerament, anys enrere m'estranyava que molta gent, melòmans, amants de la música que omplen el Palau de la música i el Liceu (a part l'ostentació i la pareneria d'algunes dames) no assistissin als bons concerts de la música de cobla que habitualment s'ofereix al mateix Palau, per exemple.

L'any 1988, amb motiu del Centenari de la cobla La Principal de la Bisbal, va organitzar-se un concert al Liceu i a l'hora d'oferir les entrades se'ns advertí que abans de posar a la venda les llotges calia preguntar als seus propietaris o llogaters si volien assistir ells al concert, ja que hi tenien preferència. El resultat fou que ni un es quedà les entrades. Seguien els dubtes. Consultava amb els amics, però les explicacions no m'acabaven de convèncer. Que si no coneixien aquesta música, que si només hi anaven per lluir, que si aquest tipus de música no els acabava d'agradar...

Ara bé cal cuidar el que tenim, que és bo, interessant i important. Procurem doncs, enaltir com cal la nostra música, la qual no té parió en lloc, ja que de orquestres i de gran qualitat en trobarem a molts llocs, però cobles només en tenim nosaltres. Dignifiquem-les, i coneguem les possibilitats, la història i la vida de les nostres sardanes.

I per acabar us oferiré uns quants refranys de caire popular que són una demostració de la implantació de la sardana a casa nostra.

La sardana de Ripoll mata la puça i deixa el poll

La sardana de l'avellana pica de peus i balla de gana.

El que el flabiol porta, el tamborí s'ho emporta.

La cobla del mateix pobla mai toca bé.

Com la cobla d'en Fitó, que un dia toca i l'altre no.

La cobla de Tortellà, dos músic i un marrà.